पीडाकरमित्यादि। इयमपराद्धा भवतु न वा सर्व्वथा यद् १७ सर्गः
मित्राणां पीडाकरं तदवश्यं कर्त्तव्यमिति शक्रजिदब्रवीत् उक्त जं०म०
वान् खड्गकृष्टश्च कृष्टः खड्गोयेन प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ
भवतः तस्यामूर्द्धानमछिनत् छिन्नवान् तियोहलङ्यादिलोपः
दकारस्य चर्त्वं॥२२॥

पीडाकरमित्यादि। अमित्राणां पीडाकरं कर्म्म अवश्यं भ०
कर्त्तव्यमित्यनपराधायाप्यस्यावधोयुक्तइत्यर्थः इति इन्द्रजिद
ब्रवीत् ब्रूलञ्जुक्तौ पिद्धस्यस्येमब्रुवइतीम् सुकृष्टः खड्गोयेन तादृशः
सन् तस्यामूर्द्धानं छिन्नवान् प्रहरणस्योभयथेति परनिपातः
स्वमतेऽभिधानं नियामकं॥२२॥

यत्कृतेऽरीन् व्यगृह्णीम समुद्रमतराम च। सा
हृतेति वदन्नाममुपातिष्ठन्मरुत्सुतः॥२३॥

यत्कृतइत्यादि। यस्याः कृते यन्निमित्तं परान् अशोकव जं०म०
निकास्थितान् व्यगृह्णीम विगृहीतवन्तः नित्यंङितइति लङि उत्त
मस्य लोपः समुद्रं चातराम तीर्णवन्तः अतोदीर्घोधञीति दीर्घः
सा सीता हृतेति वदन्मरुत्सुतः राममुपातिष्ठत् ढौकितवान् अत्र
यमुना गङ्गामुपतिष्ठतइत्येवं संगतकरणं उपश्लेषोनास्तीति
उपाद्देवपूजेत्यादिना तङ् न भवति॥२३॥